

Jona's prediking (XI)

Prediking over Jona 3: 4-5

'En Jona begon in de stad te gaan, een dagreis; en hij predikte, en zeide: Nog veertig dagen, dan zal Nineve worden omgekeerd. En de lieden van Nineve geloofden aan God; en zij riepen een vasten uit, en bekleedden zich met zakken, van hun grootste af tot hun kleinste toe'.

Liturgie:

Psalm 119 : 83

Psalm 86 : 5

Psalm 67 : 1, 2, 3

Psalm 95 : 3

Psalm 95 : 4

Gemeente,

De laatste keer hebben wij gezien dat het weer goed was tussen de Heere en Jona. God kwam weer tot Zijn dienstknecht terug. Alle pogingen van Jona hadden niets uitgehaald. Hij was weer bij het punt van uitgang teruggekeerd. Het Woord des Heeren geschiedde ten tweede male. Dat bleef staan! Nu was het woord niet anders, maar Jona was anders. Hij werd nu met het zeewier aan zijn hoofd de Ninevieten tot een teken. De plaats van het teken is immer om het Woord te onderstrepen. Een teken van Jezus, die uit de dood herrezen voor het volk stond. En ook nu in de prediking voor ons staat. Wat moest hij preken? Wat de Heere tegen hem zeggen zou. Dus moest Jona, dus moet elke prediker luisteren! Met een verzegelde order gaat Jona naar Ninevé. Maar de Heere is erbij. Hij is bij Zijn Woord. Jona ging. Hij had geleerd te gehoorzamen. Hij kon niet anders dan naar de heidenen te gaan. Naar een grote stad. Een stad Gods. Toen was Jona in de poort achtergelaten met de bede: 'Spreek Heere, want uw knecht hoort'.

Welnu de Heere liet niet op Zich wachten. Want Hij doet wat Hij belooft. Hij maakt waar wat Hij gesproken heeft. En Jona begon in de stad in te gaan. Een dagreis. Dat was de eerste dag. Ninevé was zo groot, dat daar wel drie dagreizen voor nodig waren. Als een eenzaam man gevoelde hij zich tussen de duizenden en miljoenen. Nergens kan een mens zo eenzaam zijn als in de stad, waar de duizenden in het verkeer u voorbij gaan. Velen menen, dat de eenzaamheid van hun bestaan is opgeheven als zij naar een grote stad gaan. Maar nergens overvalt de eenzaamheid meer dan in de miljoenenstad met alle leven en vertier erbij. Daarbij komt, dat Jona een ontzaglijke taak had. Hij moest in dit cultuurcentrum het Woord Gods spreken. Wat preekte Jona? Hoor maar: Nog veertig dagen, dan zal Ninevé worden omgekeerd. Dat is een korte en krachtige prediking. Velen zullen zeggen dat is een boeteprediking. Dat is waar. Dat moest, want de boosheid van Ninevé was opgeklommen. En de felste boeteprediking is genade. Louter genade!

Immers de Heere is ons niet verplicht. Het was genade dat Ninevé deze boodschapper met deze boodschap ontving. Dat was voor Jona een boodschap die hij als Jood liever niet overbracht. Immers hij wist, dat de Heere het misschien toch niet deed. Maar hij preekte: Nog veertig dagen, dan zal Ninevé worden omgekeerd en dat was reeds genade. Immers de Heere sprak dit nog, voordat het gebeurde. Dat betekende dat Hij er een bedoeling mee had. Zelfs het scherpste mes uit het Woord des Heeren is een genademiddel. De felste oordeelsprediking, is een uitloper van Zijn liefde. Hij wilde deze Ninevieten niet ongewaarschuwd de eeuwige rampzaligheid laten ingaan. Het Woord des Heeren is niet alleen een apotheek, waarover wij de vorige maal spraken, maar ook een wapenarsenaal. Een chirurgie. Immers het Woord des Heeren is niet alleen een zalf, dat de verwonden heelt, niet als een balsem, maar ook een zwaard. Het is scherp en tweesnijdend.

Een dominee kreeg in de oorlog huiszoeking van de Duitsers. De vraag was: Heeft u wapenen in huis? Jawel zo was zijn antwoord, gaat u maar mee! Toen nam de predikant de Duitsers mee naar zijn studeerkamer. Daar toonde hij hun tot hun stomme verbazing zijn wapen. Kijk zo sprak hij en hij wees naar een Statenbijbel op een lessenaar, daar ligt mijn wapen, waarmee ik elke week strijd. Dat wapen vonden de Duitsers niet zo gevaarlijk. Zij begrepen niet dat zij door dat wapen zouden vergaan. Zie gemeente zo is het. Het Woord Gods is een scherp tweesnijdend zwaard. En gaat door tot de verdeling der ziel en van het merg en is een oordeler der gedachten. Paulus zegt dat hij de krijg niet voert naar het vlees, dat zijn wapenen niet vleselijk zijn, maar krachtig door God tot nederwerping van de sterkten, omdat hij en alle Evangeliedienaren de overleggende ter nederwerpen en alle hoogte die zich verheft tegen de kennis Gods en alle gedachten gevangen leiden onder de gehoorzaamheid van Christus. (2 Kor. 10 vers 5)

Zo is het gemeente: Gods Woord is een zwaard, en is een hamer. Want wanneer Jeremia in zijn tijd te strijden heeft met de valse profeten, zegt de Heere: 'Wat heeft het stro met het koren te doen? Is Mijn Woord niet also als een vuur en als een hamer, die een steenrots te morzel slaat?' Weer dat beeld van de kracht. Hierin blijkt Gods Woord als een kracht, om dat het is het Woord van de levende God. Omdat het Woord als een zwaard van de Heilige Geest wordt gehanteerd. Het woord komt tot ons in het getuigenis van de Heilige Geest. Dat zwaard moet gehanteerd worden. Werd u er ooit door gewond? Velen horen graag een scherpe prediking, maar werden ze er nooit door gewond? Ja er zijn er die er een zeker behagen in stellen, dat het met de grootste slagen op hen neerkomt, maar ze blijven er precies dezelfde onder. Het moet gezegd worden en daarmee uit. Maar zo is het niet! Want nog nooit zijn ze er dodelijk door gewond, anders zouden zij weten, dat al wat in ons is tegen deze rake prediking worstelt. Wilt u een preek van de Geest of wilt u de steek van de Geest?

Er zijn anderen die een boeteprediking met al wat eraan is haten. Maar gemeente het Woord des Heeren trekt zich daar niets van aan. Het gaat koninklijk zijn weg. Dat betekent niet dat er altijd en overal zo gepreekt moet worden als Jona in Ninevé deed. Het ganse woord van God moet bediend worden. Het gehele woord moet ontvouwd worden, vandaag stelt de Heere dit aan de orde. Nog veertig dagen. Dat is de prediking van het oordeel Gods over Ninevé. God stelde een tijd! Nog *veertig* dagen! Niet te lang, anders hadden de mensen gezegd: het heeft de tijd nog wel. Niet tekort. Er was de tijd van verootmoediging en gebed. Daar is een *grens* aan Gods geduld! Daar is een heden der genade. Daar is een jaar van Gods welbehagen.

Hoor, wat God u vandaag te zeggen heeft. Ook uw *Ninevé* zal worden omgekeerd! De bijl ligt reeds aan de wortel van uw bestaan. God heeft u dit niet eenmaal laten zeggen, maar aldoor. God laat het u zeggen dat het huis van uw eigen gerechtigheid ineens zal storten. Dat uw bed te kort en het dek te kort is buiten de vereniging des geloofs om u te dekken tegen de toorn Gods. Het oordeel is absoluut. Op uw zonde staat niets anders dan de verdoemenis. Het oordeel. U moet en mag nergens anders op rekenen dan op de eeuwige toorn Gods over uw zondaarsbestaan. Dat is niet een misschien maar een zekerheid. Buiten de waarachtige bekering gaat u verloren. Ik moet vandaag uit de schrik voor de komende Rechter u tot geloof en berouw preken. Ik moet u laten zien hoeveel toorn u zich vergaderd heeft, dat klaar ligt om geopenbaard te worden. God laat uw doodstraf aankondigen. Velen menen dat dit nogal mee zal vallen, maar u vergist u. Het oordeel is absoluut. Het gaat gewis door. Uw gehele bestaan ligt onder het oordeel Gods.

Dat blijft zo niet! Er komt verandering. God is wel traag tot toorn, maar dat betekent niet een verzwakking ervan. Uitstel is géén afstel! Het komt gewis. God laat de maat vol worden en grijpt dan in. Niemand besluite uit Zijn geduld reden tot zwakheid. God laat het u ook prediken dat uw *Ninevé* zal worden omgekeerd. God laat al uw glanzende schoonheid verwelken. Hij laat al uw eigen gerechtigheid als een kaartenhuis in elkaar vallen.

Hij laat al uw ongerechtigheden begaan, opdat straks de veroordeling luisterrijk aan de orde zal komen. Daarom heeft God een grens aan Zijn geduld gesteld. Hoor nog veertig dagen en uw *Ninevé*

zal worden omgekeerd. Verstaat u dat? En dat is gewis! De grens precies weten wij niet. Stel hem niet te ver, u bent er eer u het weet. Nog veertig dagen en u zult voor God verschijnen. God keert alles om u en mij binnenste buiten. Dan zijn we niet wat we *schijnen*, maar wat we zijn! Dat geldt niet alleen van een enkeling, maar ook van een gemeente een kerk en een volk. Ja, van werelddelen. Ook daarvan geldt: er is een tijd gesteld. Er is een grens aan het goddelijke geduld gesteld. Hoelang heeft Europa nog? Hoelang heeft Amsterdam nog? Hoelang heeft Parijs nog, Moskou en New York, Lunteren? Hoor de roep Gods: U zult omgekeerd worden. Daarom luister en verootmoedigt u voor de levende God! Leer uw diepe afval van de levende God kennen! Leer uw onwil en onbekwaamheid voor het koninkrijk Gods kennen!

Jona predikt almaar door. Straat in straat uit, almaar hetzelfde. Dreunend gaat zijn boeteprediking door. Nog veertig dagen. En, hoe liep dat af? Deze prediking sloeg in als een bom. 'En de lieden van Ninevé geloofden aan God'. Zij hebben deze Godsgezant ontzet aangestaard. Waar gaat dat gebeuren? Ninevé omgekeerd? Het slaat in! Zij geloofden aan God. Het is als een parel, het is als goud! Het is een wonder van genade! Zij hebben gehoord, geloofd en ter harte genomen! Het ging om de inhoud. Hun geweten stond aan de zijde Gods. Zij moesten erkennen dat dit oordeel verdiend was. Hun geweten moest hierop amen zeggen. Ze werden in de ziel getroffen. Aangeklaagd voor de Rechter van hemel en van aarde. Dat geweten wordt aangeraakt en gaat open. Het slingert hen de zonden in het aangezicht. Zij geloofden aan God. Let daarop, niet aan de Heere, maar aan God. Hij is natuurlijk dezelfde. Maar met de Naam Heere is Hij alleen bekend aan Zijn volk, dat Zijn raad en verbond kent. Aan Ninevé openbaart Hij zich als de Schepper van hemel en aarde, als de enige en waarachtige God, die naar hun consciëntie en naar Zijn wet gediend behoorde te worden.

Zij geloofden aan *God*. Niet aan Jona! Dat is even een voorrecht! Immers daaruit bleek, dat het hen ging om de boodschap en niet om de boodschapper. De verguizing en de verering van de predikers is de verwerping van de Heere die ze zendt. 'Wie U hoort, die hoort Mij, wie U verwerpt, die verwerpt Mij'. Wie Gods Woord verwerpt, verwerpt ook de dienaren des Woords. Maar ook wie aan een mens hangt zonder te luisteren naar de Zender die hem zond, die beledigt de Heere. Zij geloofden God. Zij gingen niet naar elkaar en zeiden niet: Hoe vindt u het? Wat zegt die en die ervan? Is er wat tegen te zeggen? Zit er niet een eenzijdigheid in die man? Zou hij niet het Evangelie te sterk op de voorgrond hebben geschoven. Of kwam hij niet teveel op uit de wet? Wat zou het toch wel voor een man zijn? Zo was het in de dagen van de Heere Jezus. Hoe vond jij Hem? De een zei, Hij is goed. Neen zegt de ander, Hij is niet goed. Het gevolg was verdeeldheid. Hoe dachten de meesten over Hem? Dat kunt u horen voor de rechterstoel van Pilatus: met overgrote meerderheid van stemmen: 'aan het kruis!'. Wee, wanneer alle mensen wel van ons spreken. Want ze deden zo met de valse profeten. O dat gepraat over dominees en preken, zonder dat het ons geraakt heeft. O, dat dodelijk onvruchtbare gepraat. Hoe komt dat? Is er dan niet gepreekt? Och, jawel gemeente. soms preken, waarop de straatstenen zich bekeren zouden. Soms preken, waarvan de heidenen zouden zeggen: Kom over en help ons. Wie heeft er gepreekt? De Heere Jezus? En Wie heeft ooit zoveel verdriet gehad onder de botheid en de onvatbaarheid van de hoorders? Wie heeft ooit zo liefelijk gelokt als Hij? Maar al dat gepraat komt voort uit innerlijke leegheid. Het komt voort uit een boos en wederstrevig hart. Uit de zucht toch wat te willen zijn. Uit gebrek aan innerlijke behoefte en biddende voorbereiding op de bediening van het Woord Gods. Uit een ongeestelijk omgaan met het Woord en de dienaren van Christus. Uit een bespreken van de gebreken van hen die tot deze dienst geroepen zijn. Want de Heere wil gebruiken zondige en zwakke mensen. Hij wil ze gebruiken als een boetegezant, als een rots in de prediking. Soms als een bevend riet. En als een stem van een die roept in de woestijn.

Vanwaar gemeente? Vanwaar die opmerkingen 'deze of die moet u eens horen'? Uit de zucht een spelletje te spelen met het Woord Gods. Maar dat is het echte niet! Want dan worden wij geraakt. Aangeschoten door het Woord van de levende God. Dan zijn wij gewond, dodelijk gewond! Dan hebben wij het niet meer over de dienaar over zijn stem, over zijn gebaar, over zijn woorden, nog minder over allerlei kleinigheden. Vele willen hun ernst demonsteren in allerlei kleingoed. Dat doen ze niet en dat laten zij wat een ander wel doet. Maar als het voortkomt uit de wortel van de vreze Gods dan kan het van betekenis zijn. Maar als het voortkomt uit innerlijke leegheid, dan is het stinkend in de neus van God. Zij zijn wat. Maar zij zijn nooit tot niets gemaakt voor God. Met een ondragelijke tirannie willen zij heersen over de consciëntie van een ander. Zij beginnen niet bij het hart van het Evangelie. Ze zijn vroom in eigen oog willen en kunnen niet onderscheiden. Ze zijn vijanden van het kruis van Christus. Zij zijn toeschouwers en lopen rond met hun eigen gemaakte duimstokken en meten daaraan anderen. Maar vandaag geldt tot alle toeschouwers: van alle kanten ingerukt! Het gaat om uw kostbare ziel!

O wat een geluk. De man viel weg en er kwam plaats voor de boodschap. Zij geloofden God. Zij geloofden dat Zijn Woord waarachtig was. Dat *Hij* zou doen wat Hij sprak! Want dat is de aard van het geloof en ook van het overtuigend geloof, dat het gelooft wat God zegt. Daar is wat gebeurd. Daar zijn wonderen gebeurd. Na de preek, maar dat kan ook onder de preek. Maar meestal na de preek. Daarom is de duivel er ook als de kippen erbij, om het Woord Gods onvruchtbaar te maken. Maar hier gebeurde een wonder. Want zij geloofden. Zij trokken het zich aan. Hebt u geloof? Daar vraagt God om. Daartoe roept de Heere. Dat schenkt de Heere. Dan gebeurt er wat! Dan gaan mensen ondersteboven. Dan komt er beroering en beweging. Kijk maar zij roepen en vasten uit. Zij hebben met God te doen. Daar zijn zij benauwd van geworden. In boete gevallen, het rouwkleed aangedaan. Vasten is een uitwendig teken dat verwijst naar een innerlijke zaak. Het is een uiting van droefheid over de zonden. Om zo de gemeenschap met God te zoeken. Het gaat om die innerlijke gezindheid, anders is het veel vorm zonder wezen. Scheur uw hart en niet uw klederen. Het is ons tot voorbeeld geschreven! 'En de lieden van Ninevé geloofden aan God; en zij riepen een vasten uit, en bekleedden zich met zakken, van de grootste af tot de kleinste toe'.

Amen